

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

6.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 18-го Января — 1835 — Wilno. Piątek. 18-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 3-го Января.

29-го минувшаго Декабря, Императорская Академія Наукъ, въ присутствіи Президента своего Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Тайнаго Совѣтника Сергія Семеновича Уварова, всѣхъ Гг. Академиковъ, нѣкоторыхъ Почетныхъ Членовъ и Корреспондентовъ и другихъ извѣстныхъ Особъ, торжественно память учрежденія своего публичнымъ заседаніемъ. По открытіи онаго Его Превосходительствомъ Г. Президентомъ (въ началѣ 1-го часа по полудни), Непременный Секретарь Академіи Статскій Совѣтникъ Фусъ, приступилъ къ чтенію отчета о дѣйствіяхъ сего Ученаго сословія за истекшій 1834 годъ. Упомянувъ въ краткихъ словахъ о горестной утратѣ, понесенной Академіею съ кончиною нѣкоторыхъ ея Членовъ (а именно: Академика Д. Ст. Сов. Петрова, Почетныхъ Членовъ: Канцлера Князя В. П. Козубея и Исторіографа Галленборга въ Стокгольмѣ и Корреспондентовъ: Доктора Свенске въ С. П. Бургѣ, К. Пужана въ Парижѣ, Г. Брандеса въ Лейпцигѣ и Доктора Горнера въ Цюрихѣ), и объявивъ о вновь избранныхъ Членахъ и тѣхъ изъ лицъ, принадлежащихъ къ Академіи, которые въ прошломъ году получили новое назначеніе, Г. Фусъ перешелъ къ исчисленію приобрѣтеній, сдѣланныхъ въ сіе время различными Учебными Собраніями Академіи, приобрѣтеній столь многочисленныхъ и драгоцѣнныхъ, что Начальство оной, съ давнихъ уже поръ находившее помѣщеніе сихъ собраній слишкомъ тѣснымъ и неудобнымъ, положило отдѣлать для Кабинетовъ Естественной Исторіи и Азіатскаго музеума часть Академическаго зданія, въ коемъ нынѣ помѣщаются нѣкоторые Академики, для чего и назначено 25,000 рублей. Послѣ сего Г. Фусъ сообщилъ въ подробности слушателямъ объ ученыхъ трудахъ въ прошломъ году Членовъ Академіи, о твореніяхъ, представленныхъ на ея разсмотрѣніе (онны состоятъ изъ 65 разсужденій и 14 полныхъ сочиненій) и о различныхъ ученыхъ предпріятіяхъ, подъ ея покровительствомъ совершенныхъ, — и заключилъ объявленіемъ о призахъ и задачахъ, розданныхъ и предложенныхъ Академіею.

За симъ Г. Академикъ Бонгардъ прочелъ написанное имъ на Французскомъ языкѣ разсужденіе о трудахъ, совершенныхъ въ Россіи, въ отношеніи къ Ботаникѣ, отъ ПЕТРА Великаго до нашихъ временъ, и преимущественно объ участіи, принятомъ въ сихъ трудахъ Императорскою Академіею Наукъ.

Послѣ него Г. Непременный Секретарь, въ отсутствіи Археографа Г. Строева, не могшаго за болѣзнію присутствовать въ собраніи, сообщилъ слушателямъ донесеніе Г. Строева о дѣйствіяхъ Археографической Экспедиціи, со дня ея учрежденія до настоящаго времени. При семъ случаѣ Его Превосходительство Г. Президентъ Академіи, Министръ Народнаго Просвѣщенія объявилъ, что Государь Императоръ, утвердивъ образованіе при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія Коммиссіи для напечатанія Историческихъ и Юридическихъ актовъ, чи-

ВІАДОМОСТІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Петербургъ, дня 3 Сycznia.

Дня 29го зeszlega Grudnia, CESARSKA Akademia Nauk, w obecności Prezydenta swego, P. Ministra Narodowego Oświecenia, Rady Taynego Sergiusza Symonowicza Uwarowa, wszystkich PP. Akademików, niektórych Członków Honorowych i Korrespondentów, oraz innych znanych Osób, obchodziła pamiątkę założenia swego, przez publiczne posiedzenie. Po jego zagajeniu przez Jaśnie Wielmożnego Pana Prezydenta (na początku godziny 1szej z południa), Dożywotni Sekretarz Akademii Radca Stanu Fuss, przystąpił do czytania sprawy o czynnościach tego Uczzonego Zgromadzenia z roku upłynionego 1834. W krótkich słowach wspomniawszy o smutney stracie, poniesionej przez Akademię przez śmierć niektórych jej Członków (a mianowicie Akademika Rz. Rad. St. Petrowa, Członków Honorowych: Kanclerza Xiążęcia W. P. Koczubeja i Historiografa Hallenborga w Sztokholmie i Korrespondentów: Doktora Swenske w St. Petersburgu, K. Pużana w Paryżu, H. Brandesa w Lipsku, i Doktora Hornera w Zürich) tudzież doniosłszy o nowo wybranych Członkach i tych z osób, należących do Akademii, które w roku zeszłym nowe otrzymały przeznaczenie, P. Fuss przeszedł do wyliczenia nabytków, w tym okresie uczynionych do różnych Naukowych Zbiorów Akademii, nabytków tak mnogich i kosztownych, że Zwierzchność jej, od dawnego już czasu znajdując umieszczenie tych zbiorów zbyt ciasnym i niewygodnym, zamierzyła przerobić dla Gabinetów Historii Naturalnej i Azyatyckiego Muzeum część Akademickiej budowy, w której teraz umieszczeni są niektórzy Akademicy, na co też wyznaczono zostało 25,000 rubli. Potem P. Fuss udzielił słuchaczom szczegółową wiadomość o naukowych pracach Członków Akademii w roku zeszłym, o dziełach, podanych do jej rozpatrzenia (liczba ich składa się z 65 rozpraw i 14tu dzieł zupełnych) i o różnych naukowych przedsięwzięciach, pod jej opieką dokonanych, — zakończył doniesieniem, o nagrodach i zadaniach, rozdanych i ogłoszonych przez Akademię.

Potem P. Akademik Bonhard, czytał napisaną przez się w języku francuzkim rozprawę o pracach, wykonanych w Rosyi, względnie Botaniki, od PIOTRA Wielkiego do naszych czasów, a szczególniej o uczestnictwie, jakie miała w nich CESARSKA Akademia Nauk.

Po nim P. Dożywotni Sekretarz, w nieobecności Archeografa P. Strojewa, dla choroby nie mogącego się znajdować na posiedzeniu, uczynił słuchaczom doniesienie P. Strojewa o czynnościach wyprawy Archeograficznej od dnia jej naznaczenia do tego czasu. Przytém zdarzeniu Jaśnie Wielmożny Pan Prezydent Akademii Minister Narodowego Oświecenia oświadczył, że Cesarz Jegomość, potwierdziwszy utworzenie przy Ministerstwie Narodowego Oświecenia Kommissyi do drukowania Historycznych i Jurydycznych aktów, w liczbie do 3,000, zebranych przez Naczelnika przerzeczono-

словъ до 3,000, собранныхъ Начальникомъ означенной Экспедиціи Коллежскимъ Ассессоромъ *Строевымъ*, вмѣстѣ съ симъ Всемилостивѣйше Повелѣлъ: причислить *Г. Строева* къ Министерству Народнаго Просвѣщенія, съ жалованьемъ по 4,000 рублей изъ Государственнаго Казначейства и во вниманіе отличныхъ его трудовъ пожаловать его Кавалеромъ Ордена Св. Анны 2 степени, Императорскою Короною украшеннаго. Сотрудникъ *Г. Строева*, Коллежскій Секретарь *Берединовъ*, также Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ того же Ордена 3 степени. Предсѣдателемъ вышеписанной Комиссіи назначенъ, съ Высочайшаго разрѣшенія, Управляющій Департаментомъ Народнаго Просвѣщенія *Д. С. С. Князь Ширинскій-Шихматовъ*, а Членами: Коллежскій Ассессоръ *Строевъ*, Надворный Советникъ *Сербиновичъ*, Профессоръ *С. П. Бургскаго* Университета *Устраловъ* и Коллежскій Секретарь *Берединовъ*.

„Сверхъ сего“ присовокупилъ *Г. Министръ* „Государь Императоръ повелѣлъ мнѣ заняться порученіемъ, коего важность очевидна для всѣхъ мыслящихъ. Всѣ почти Европейскіе народы имѣютъ полное и систематическое собраніе *Источниковъ Исторіи* каждаго изъ нихъ. Таковаго собранія мы доселѣ не имѣемъ. Мы не имѣемъ даже ни одного правильнаго изданія *Нестора*. Его Елициеству благоугодно, чтобы сей недостатокъ былъ пополненъ „собраніемъ и изданіемъ въ свѣтъ всѣхъ Историческихъ нашихъ Источниковъ, начиная съ лѣтописей и до позднѣйшихъ временъ.“ Таковой, смѣю сказать, Государственный памятникъ, воздвигнутый подъ непосредственнымъ наблюденіемъ и Высокимъ покровительствомъ Всемилостивѣйшаго Государя, будетъ вмѣстѣ и хранилищемъ отечественныхъ преданій и свидѣтелемъ успѣховъ *Просвѣщенія* истинно *Народнаго*, въ славное и благополучное Царствованіе Его.“

Въ заключеніе Непремѣнный Секретарь провозгласилъ въ слѣдующихъ выраженіяхъ имена Особъ, избранныхъ вновь Академіею въ Почетные ея Члены и Корреспонденты.

Императорская Академія Наукъ, по случаю совершившагося въ нынѣшнемъ году одиннадцатаго десятилѣтія со времени начертанія перваго ея Устава, осмѣлилась изъявить желаніе, чтобы *Его Королевское Высочество Наслѣдній Принцъ Пруссійскій* благоволилъ принять, по примѣру Августѣйшаго Родителя, званіе Почетнаго ея Члена; о чемъ и поручено *Г-ну Президенту* довести до свѣдѣнія *Его Королевскаго Высочества*.

Равномѣрно причислила она къ своимъ Почетнымъ Членамъ *Его Свѣтлость Принца Петра Ольденбургскаго*.

Сверхъ того избраны: *Почетными Членами*: Оберъ-Камергеръ, Членъ Государственнаго Совета и Попечитель Харьковскаго Учебнаго Округа Графъ Юрій Александровичъ *Головкинъ*. Директоръ Департамента Внутреннихъ сношеній при Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ, Членъ Россійской Академіи, Тайный Советникъ *Василій Алексѣевичъ Полюновъ*. — *Членами Корреспондентами*: Въ Россіи: Докторъ *Нордманъ*, Профессоръ Зоологіи при Ришельевскомъ Лицѣ въ Одессѣ. Докторъ *Бонсдорфъ*, Профессоръ Химіи при Императорскомъ Александровскомъ Университетѣ въ Гельсингфорсѣ. *Изъ другихъ краевъ*: Членъ Королевской Берлинскій Академіи Наукъ *Крелле*. Членъ Королевской Мюнхенской Академіи Наукъ *Марціусъ*. Профессоръ Гальскаго Университета *Ниценъ*. Архивариусъ города Гамбурга и Корреспондентъ Комиссіи Великобританскаго Парламента *Ланпенбергъ*. Профессоръ Геттингенскаго Университета и Членъ тамошняго Общества Наукъ *Эвальдъ*. (См. В.)

— По поднесенному докладу отъ Думы Ордена Св. равноапостольнаго Князя Владиміра, Всемилостивѣйше пожалованы въ 5-й день Ноября сего 1834 года въ награжденіе ревностной и безпорочной службы, продолженной въ должностяхъ по выборамъ Дворянства, за выслугу узаконенныхъ сроковъ, Кавалерами Ордена Св. Владиміра 4-й степени: Судьи Уѣздныхъ Судовъ: Могилевской Губерніи Копыскаго *Антоній Куртъ* и Бабиновецкаго *Казиміръ Рагоза* и Подольской Губерніи Балтскаго *Станиславъ Залѣвскій*, Межевыхъ Судовъ: Минскаго Губернскаго *Иванъ Дыбовскій* и той же Губерніи бывшій Борисовскаго Уѣзднаго *Іосифъ Корсакъ* и Лифляндской Губерніи Венденскаго Уѣзда Приходскій *Карлъ фонъ Пальштраухъ*, Курляндской Губерніи Баускаго Уѣзднаго Суда Посредникъ *Фердинандъ фонъ-Клоппманъ*; Минской Губерніи бывшій Борисовскіе Уѣздные Подкоморіи: *Адольфъ Корсакъ* и Бонавентура *Осецкискій*, Земскіе Исправники: Могилевской Губерніи *Сенни-*

неу выправы *Assesora Kollegialnego Strojewa*, razem z тѣмъ *Najłaskawiey* rozkazał przyłączyć *P. Strojewa* do Ministerium Narodowego Oświecenia, z płacą roczną po 4,000 rubli z Podskarbstwa Państwa i ze względu na odznaczające się jego prace, mianował go Kawalerem orderu Stey Anny 2go stopnia, CESARSKĄ Koroną ozdobionego. Spółpracownik *P. Strojewa* Radca Kollegialny *Berednikow*, także *Najłaskawiey* mianowany Kawalerem tegoż orderu 3go stopnia. Prezydentem wyżej przerzeczoney Kommissyi, naznaczony z *Najwyższego rozstrzygnięcia*, Zarządzający Departamentem Narodowego Oświecenia *Rz. R. St. Xiąże Szyryński-Szychmatow*, a Członkami: *Assesor Kollegialny Strojew*, *Radca Dworu Serbinowicz*, *Professor Uniwersytetu St. Petersburskiego Ustriatow* i *Sekretarz Kollegialny Berednikow*.

„Nadto“ przydał *P. Minister* „CESARZ JEGOMOŚĆ rozkazał mi zająć się poleceniem, którego ważność dotykała dla wszystkich myślących. Wszystkie prawie Europejskie narody mają zupełny i systematyczny zbiór *Zróżdeł Historii* każdego z nich. Takiego zbioru dotąd nie mamy. Nie mamy nawet żadnego poprawnego wydania *Nestora*. Jego CESARSKIEY Mości podobało się, ażeby ten niedostatek był dozupełniony, przez zebranie i wydanie na świat wszystkich Historycznych naszych *Zróżdeł*, zaczynając od *Latopisów* aż do najnowszych czasów.“ Ten, śmiało wyrzec, Narodowy pomnik, wzniesiony pod bezpośrednią pilnością i Wysoką Opieką *Najmilsiejszego Monarchy*, będzie razem składem *Oczyszczonych podań* i świadectwem postępów *Oświecenia* prawdziwego *Narodowego* pod sławnym i szczęśliwym Jego Panowaniem.“

Na zamknięcie Sekretarz Dożywotni w poniżej umieszczonych wyrazach obwieścił imiona Osób, nowo wybranych przez Akademię na Członków Honorowych i Korrespondentów.

CESARSKA Akademia Nauk, z okoliczności spełnionego w roku teraźniejszym jedenastego dziesiątka lat od czasu nakreślenia pierwszych jej ustaw, ośmieliła się wynurzyć życzenie, ażeby Jego Królewsku Wysokość *Następca Tronu Pruskiego* raczył przyjąć, za przykładem *Najjaśniejszego Rodzica*, a nazwanie Honorowego jej Członka; o czém poruczono *P. Prezydentowi*, przynieść o tém do wiadomości Jego Królewskiej Wysokości.

Również policzyła w poczet Członków swych Honorowych *Jasnie Oświeconego Xiążęcia Piotra Oldenburskiego*.

Nadto obrani: na Członków Honorowych: Wielki Podkomorzy, Członek Rady Państwa i Kurator Charakowskiego Wydziału Edukacyynego *Hrabia Jerzy Alexandrowicz Gołowkin*. Dyrektor Departamentu Stosunków Wewnętrznych przy Ministerium Spraw Zagranicznych, Członek Akademii Rossyyskiej, Radca *Tayny*, *Bazyli Alexiejewicz Polenow*. — Na Członków Korrespondentów: w Rossyi: Doktor *Nordmann*, Professor Zoologii w Liceum Ryszeliwskim w Odessie. Doktor *Bonsdorff*, Professor Chemii w CESARSKIM Alexandrowskim Uniwersytecie w Helsingfors. W cudzych krajach: Członek Królewskiej Akademii Umiejętności w Berlinie *Krelle*. Członek Królewskiej Akademii Umiejętności w Monachium *Marcus*. Professor Uniwersytetu w Halli *Nitzen*. Archiwariusz miasta Hamburga i Korrespondent Kommissyi Parlamentu Brytanii *Wielkiej Lappenberg*. Professor Getyngenskiego Uniwersytetu i Członek tamecznego Towarzystwa Umiejętności *Ewald*. (G. S. P.)

— Wedle podanego przełożenia od Rady orderu Św. Równego z Apostołami Xiążęcia *Włodzimierza*, *Najłaskawiey* mianowani 5 Grudnia 1834 roku, w nagrodę gorliwej i beznaganney służby, odbytey w obowiązkach z wyborów Dworzanstwa, za wysługę ustanowionych terminów, Kawalerami orderu Św. *Włodzimierza 4go stopnia*: Sędziowie Powiatowych Sądów: *Mohilewskiej Gubernii Kopyskiego Antoni Kurcz* i *Babinowieckiego Kazimierz Ragoza* i *Podolskiej Gubernii Bałtskiego Stanisław Zaleski*, Sądów Granicznych: *Mińskiego Gubernialnego Jan Dybowski* i teyże Gubernii były *Borysowskiego Powiatowego Józef Korsak* i *Infłantskiej Gubernii Wendenckiego Powiatu Parafialny Karol von Palstrauch*, *Kurlandzkiej Gubernii Bowskiego Powiatowego Sądu Pośrednik Ferdynand von Klopman*; *Mińskiej Gubernii* byli *Borysowscy Powiatowi Podkomorzowie*: *Adolf Korsak* i *Bonawentura Osiecimski*; *Ziemscy, Sprawnicy*: *Mohilewskiej Gubernii Siennieński Adam Krukowicz* i *Orszański Andrzej*

скій Адамъ Круковичъ и Оршавскій Андрей Дзержинскій и бывшіе Уѣздные Хорунжіе: Минской Губерніи Борисовскій Казтанъ Багичмалскій и тойже Губерніи Бобруйскій Фома Монкевичъ. (С. В.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату Декабря 12 числа 1834 года, изображено: „Для возмѣщенія издержекъ за почтовые отправления переписки казенныхъ мѣстъ и лицъ по частнымъ дѣламъ, постановлено было: пакеты по просьбамъ частныхъ людей и аппелляціонныя дѣла принимать на почты не иначе, какъ съ платежемъ двойныхъ въсовыхъ денегъ. По разнымъ, временемъ доказаннымъ затрудненіямъ въ исполненіи сей мѣры, Мы признали удобнымъ, согласно Мнѣнію Государственнаго Совѣта, въ замѣнъ въсовыхъ денегъ, увеличить взыскиваемыя, на основаніи Указовъ 1794 Іюня 23-го и 1799 Апрѣля 16-го, аппелляціонныя пошлины, и въ слѣдствіе того повелѣваемъ: 1) Со всѣхъ аппелляціонныхъ прошеній по гражданскимъ дѣламъ, переносимымъ изъ нижнихъ инстанцій въ Гражданскія Палаты, и изъ сихъ послѣднихъ въ Правительствующій Сенатъ, вмѣсто платимыхъ нынѣ аппелляціонныхъ пошлинъ 12 рублей, взыскивать впредь: по Гражданской Палатѣ 15 рублей, а по Департаментамъ Правительствующаго Сената 25 рублей. 2) Деньги сіи должны быть представляемы тяжущимися вмѣстѣ съ аппелляціонными просьбами. 3) Люди отыскивающіе свободу, и тѣ, кои, по возложенной на нихъ должности, обязаны брать аппелляціи, отъ такового взысканія освобождаются. 4) По уголовнымъ дѣламъ таковой добавочной пошлины не требовать, оставя положенныя при подачѣ отзывать 12 рублей на прежнемъ основаніи, и 5) Затѣмъ прежде установленное взысканіе въсовыхъ денегъ за отправление всѣхъ дѣлъ прекратить. Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить распоряженіе къ приведенію сего въ надлежащее исполненіе.“

— Предсѣдатель 1-го Департамента Московской Палаты Гражданскаго Суда, Статскій Совѣтникъ *Смирновъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Состоящему при Начальникѣ Главнаго Морскаго Штаба Его Императорскаго Величества по особымъ порученіямъ, Статскому Совѣтнику *Бахтину*, Высочайше повелѣно быть въ должности Управляющаго дѣлами Комитета Министровъ. (С. В.)

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали представленіе Г-ша Министра Финансовъ, что Владимірская Казенная Палата, донося Министерству Финансовъ, что многіе вольноотпущенные и отсужденные доселѣ не показаны въ 8-й ревизіи, частію потому, что дѣла о нихъ, за собираніемъ свѣдѣній отъ другихъ мѣстъ, получили окончаніе при истеченіи дополнительнаго срока подачи ревизскихъ сказокъ, частію потому, что, по множеству поступившихъ и поступающихъ отъ нихъ просьбъ и за недостаткомъ отъ судебныхъ мѣстъ свѣдѣній и заключеній, они еще не могли быть причислены, испрашиваетъ разрѣшенія: какъ поступить съ упомянутыми людьми при приѣмѣ отъ нихъ сказокъ. Г. Министръ Финансовъ, приѣмля во уваженіе, что Правительствующій Сенатъ указомъ отъ 13-го минушаго Августа предписалъ уже принимать, безъ взысканія пени, сказки за вольноотпущенныхъ и другаго званія людей, кои вошли въ Казенную Палату съ просьбами о причисленіи ихъ къ городамъ и селеніямъ, до истеченія первоначальнаго срока подачи сказокъ и о причисленіи коихъ учинено распоряженіе уже послѣ оного, полагаетъ сообразно сему, за тѣхъ изъ означенныхъ людей, о причисленіи коихъ просьбы поданы послѣ 1-го Мая, дѣла же получили окончаніе послѣ 1-го Августа, взыскивать при приѣмѣ отъ нихъ сказокъ рублевую пеню; отъ тѣхъ же, кои таковыя просьбы подали послѣ 1-го Августа, но до прибытія на мѣсто Чиновниковъ для повѣрки, принимать сказки со взысканіемъ трехъ-рублевой пени; о чемъ и представляеть на благоразсмотрѣніе Правительствующаго Сената. Приказали: Находя вышеизъясненное мнѣніе Г. Министра Финансовъ правильнымъ и съ силою Высочайше утвержденныхъ 16-го Іюня 1833 года правилъ для производства 8-й ревизіи сообразнымъ, Правительствующій Сенатъ согласно оному полагаетъ: съ тѣхъ вольноотпущенныхъ и другаго званія людей, обязанныхъ при ревизіи избрать родъ жизни, которые о причисленіи ихъ къ городамъ и селеніямъ подали просьбы послѣ истеченія первоначальнаго, но до окончанія еще дополнительнаго срока, на подачу ревизскихъ сказокъ назначеннаго, взыскивать, при учиненіи распоряженія о причисленіи ихъ въ избираемое ими состояніе, рублевую пеню, а съ тѣхъ изъ нихъ, которые подали просьбы послѣ окончательнаго срока, но прежде при-

Дзержинскій и были Повiatowi Chorażowie: Miński Gubernii Borysowski Kajetan *Baczymalski* и тѣже Gubernii Bobruyski Tomasz *Monkiewicz*. (G. S.)

Въ Высочайшемъ указѣ, даномъ Рządzącemu Senatowi d. 12 Grudnia 1834 r. выражено: „Dla wynadgrozenia wydatków za przesyłanie pocztą korespondencyi mieysce i Osób Urzędowych w prywatnych sprawach, postanowiono było: pakiety z rzeczy prośb ludzi prywatnych i appellacyjne sprawy przyjmować na pocztę nie inaczej, jak za opłatą podwójnych wagowych pieniędzy. Dla różnych trudności, przez czas w dopełnianiu tego środka udowodnionych, Uznaliśmy dogodniejszym, zgodnie z opinią Rady Państwa, w zamian pieniędzy wagowych, powiększyć pobierane, na ośnowie ukazow 1794 Czerwca 23 i 1799 Kwietnia 16 appellacyjne poszliny, i na skutek tego Rozkazuujemy: 1) Od wszystkich prośb appellacyjnych w sprawach cywilnych, przenoszonych z Instancyi Niższych do Izby Cywilnych, a z tych ostatnich do Rządzącego Senatu, zamiast opłacanych teraz appellacyjnych poszlin 12 rubli, pobierać odtąd: w Izbie Cywilnej 15 rubli, a w Departamentach Rządzącego Senatu 25 rubli. 2) Pieniądze te powinny być składane przez rozprawiających się razem z prośbami appellacyjnymi. 3) Ludzie, odzyskujący wolność, i ci, którzy, podług włożonego na nich obowiązku, powinni zakładać apelacje, od takowego uzyskiwania są wolni. 4) W Sprawach Kryminalnych tej dodatkowej poszliny nie wymagać, zostawiwszy ustanowione przy podaniu odczw 12 rubli na dawniejszej ośnowie. i 5) Zatem dawniej ustanowionego pobierania wagowych pieniędzy za wysyłanie wszystkich spraw poprzestać. Rządzący Senat nie zaniecha uczynić rozporządzenia około doprowadzenia tego do należytego wykonania.“

— Prezydent 1go Departamentu Moskiewskiej Izby Sądu Cywilnego, Radca Stanu *Smirnow*, Naylaskawiey wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu.

— Zostającemu przy Naczelniku Głównego Sztabu Morskiego Jego CESARSKIEY MOŚCI do osobnych poleceń Rady Stanu *Bachtinowi*, NAYWYŻEY rozkazano być w obowiązku Zarządzającego Sprawami Komitetu Ministrów. (P. P.)

Wedle Ukazu Jego CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, że Włodzimierska Skarbowa Izba, donosząc Ministeryum Skarbu, że wiele udarowanych wolnością i odsądzonych dotąd nie podani w 8mej rewizyi, częścią dla tego, że sprawy o nich, przez zbieranie wiadomości z innych mieysc, zostały ukończone przy upłynieniu dodatkowego terminu podania rewizyjnych skazek, częścią dla tego, że przez wielość weszłych i wchodzących od nich prośb i za niedostawieniem od mieysc Sądowych wiadomości i postanowien, nie mogli oni jeszcze być dołączonemi, prosi rozwiązań: jak postąpić ze wspomnianymi ludźmi przy przyjęciu od nich skazek. P. Minister Skarbu, zważając, że Rządzący Senat przez ukaz pod 13 ominionego Augusta już przepisał przyjmować, bez uzyskiwania pency, skazki za udarowanych wolnością i innego stanu ludzi, którzy weszli do Skarbowey Izby z prośbami o przyłączeniu ich do miast i wsi przed upłynieniem pierwszego terminu podania skazek i o przyłączeniu których uczyniono już rozporządzenie po terminie, mniema zgodnie z tém, za tych z wyrażonych ludzi, o przyłączeniu których podane prośby po 1 Maja, sprawy zaś zostały ukończone po 1 Augusta, uzyskiwać przy przyjęciu od nich skazek rublową penę, od tych zaś, którzy takowe prośby podali po 1 Augusta, lecz do przybycia na mieysce Urzędników dla sprawdzenia, przyjmować skazki z uzyskaniem trzy rublowey pency; o czém i przedstawia na rozpatrzenie Rządzącemu Senatowi. Rozkazali: Znajdując wyżej opisaną opinią P. Ministra Skarbu prawdziwą i z mocą NAYWYŻEY utwierdzonych 16 Czerwca 1833 roku prawideł dla odbywania 8 Rewizyi zgodną, Rządzący Senat zgodnie z nią postanawia: od tych udarowanych wolnością i innego stanu ludzi, obowiązanych przy rewizyi obrać rodzaj życia, którzy o dołączeniu ich do miast i wsi podali prośby po upłynieniu pierwszego, lecz przed skończeniem się jeszcze dodatkowego terminu, na podanie rewizyjnych skazek naznaczonego, uzyskiwać, przy uczynieniu rozporządzenia o dołączeniu ich do obranego przez nich stanu, rublową penę, od tych zaś z nich, którzy podali prośby po ostatecznym terminie, lecz przed przybyciem na mieysce wyznaczonych przez Zwierzchność Gubernialną Urzędników, dla wyszukania niezapisanych, trzy rublową penę, i o tém, jak Włodzimierskiej Skarbowey Izbie, na rozwiązanie jej zapytania, tak i innym Skar-

бытия на мѣсто отраженныхъ Губернскимъ Начальствомъ Чиновниковъ для изысканія прописныхъ, трехъ-рублевую пеню; и о томъ какъ Владимірской Казенной Палатѣ, въ разрѣшеніе ея вопроса, такъ и прочимъ Казеннымъ Палатамъ, для единообразнаго поступленія, предписать указами, каковыми данъ знать всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ и увѣдомить Гг. Министровъ: Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ, во все же Департаменты Правительствующаго Сената сообщить вѣденія. Декабря 27-го дня 1834 года. (По 1-му Департаменту. (С. В.)

Одесса, 21-го Декабря.

Морская торговля въ Средиземномъ морѣ находится въ бездѣйствіи: значительное количество судовъ различныхъ націй, стоятъ въ Константинополѣ разснащенными и ежедневно продаются по самымъ низкимъ цѣнамъ; большая часть изъ нихъ суть Австрійскія и Греческія.

— Здѣсь получено извѣстіе, что въ слѣдствіе блокады, объявленной новымъ Триполійскимъ Пашею, жители матежныхъ селеній также объявили въ блокадномъ положеніи все берега, незанятые ими и не подпускаютъ туда ни одного судна на пушечный выстрѣлъ. (О. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 13-го Января.

Здѣсь много говорятъ о собраніи лѣтомъ войскъ нашихъ въ лагерь для военныхъ маневровъ; въ *Силезіи* и *Познани* занимаются уже нужными къ тому приготовленіями. (С. С.)

А в с т р і я.

Вѣна, 1-го Января.

Извѣстіе о возмущеніи Албанцевъ официально еще не подтвердилось.

— Е. К. В. Наслѣдникъ Баварскій все еще здѣсь проживаетъ. Онъ теперь совершенно здоровъ и кажется Вѣна ему понравилась.

— Слышно, что будущей весною войска соберутся въ лагерь подъ Брюнномъ, въ чемъ однакожь достоверности не имѣемъ.

Тріестъ, 3-го Января.

Новѣйшія извѣстія изъ Александріи сообщены частными письмами отъ 20-го Декабря. Изъ нихъ видимъ, что въ семь городѣ, постигнутомъ моровою язвою не произошло благопріятной перемѣны; напротивъ того она усиливается и проникаетъ въ средину страны. Относительно политическихъ дѣлъ въ сихъ письмахъ, съ нѣкоторою точностію упоминается о прекращеніи главнѣйшихъ недоразумѣній между Портою и Вице-Королемъ. По симъ извѣстіямъ будто бы Ибрагимъ Паша, по приказанію своего отца, хотѣлъ оставить область Орфы, которой несправедливое владѣніе было важнѣйшею жалобою Порты. (С. С.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 2-го Января.

Безызвѣстность относительно Ирландскихъ дѣлъ (говорить *Concierge*) доходить въ Англіи до невѣроятности. Большая часть думаетъ, что ежели бы не было *О'Коннелла* и его приверженцовъ, то тотчасъ бы прекратились смутенія. Однакожь столь же чрезвычайныя безпорядки, какъ и нынѣ, были и до *О'Коннелла*, а потому и послѣ него они будутъ, если не перемѣнятся отношенія сего края. Не *О'Коннелль* произвелъ смутеніе, но смутеніе произвело *О'Коннелля*.

5-го Января.

Лордъ *Русселль*, принявшій недавно за правило смотрѣть на средства, а не на лица, перемѣнилъ теперь свой образъ мыслей и идетъ противу новыхъ Министровъ.

— Г-нъ *Голманъ*, совершенно потерявшій зрѣніе, издавъ недавно вторую часть путешествія своего около свѣта: въ 1-й части описываетъ онъ приключенія свои во время путешествія своего къ западнымъ берегамъ Африки и Южной Америки; во 2-й сообщаетъ наблюденія свои, сдѣланныя въ Бразиліи, Южной Африкѣ, также на островахъ Св. *Мадагаскарѣ* и *Мадагаскарѣ*.

6-го Января.

Князь *Кумберландъ* прибылъ сюда въ Субботу вечеромъ. Ему сопутствуютъ Капитанъ *Сладе* и Г-нъ *Голмессъ*.

— Князь *Лейхтенбергскій*, котораго завтра ожидаютъ, пробудетъ нѣсколько времени въ Лондонѣ, гдѣ уже наняты для него въ *Кларендонѣ* покои.

— Новый Лордъ, Намѣстникъ Ирландіи, Графъ *Гаддингтонъ* выѣхалъ въ Субботу въ Дублинъ.

bowymъ Избом, для jednakowego postąpienia, przepisać przez ukazy, i również przez ukazy dać wiedzieć wszystkimъ Rządowi Gubernialnymъ i uwiadomić PP. Ministrów: Skarbu i Spraw Wewnętrznych, do wszystkichъ zaś Departamentówъ Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Grudnia 27 dnia 1834 roku. (z 1go Departamentu).

Одесса, дня 21 Grudnia.

Морской handel на Морзу-Шрѣдземнѣмъ zostaje w bezczynności: znaczna liczba okrętówъ różnychъ Narodówъ stoi w Konstantynopolu rozbrojona i codziennie przedawane bywają za ceny bardzo nizkie; powiększej części są to okręty Austriackie i Greckie.

— Otrzymano tu wiadomość, że skutkiemъ blokady, ogłoszonej przez nowego Baszę Trypolu, mieszkańcy zbuntowanychъ osad ogłosili także w stanie oblężenia wszystkie brzegi, przez nichъ niezajęte, i nie dopuszczają tamъ żadnego okrętu na wystrzałъ działowy. (G. O.)

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, dnia 13 Stycznia.

Mówią tu wiele o zebraniu woyska naszego na przyszłe lato do obozów, dla ćwiczeńъ w obrótachъ wojennychъ. W Szląsku i w Poznańskimъ zaczęto już nawet czynić stosowne ku temu przygotowania. (G. C.)

A u s t r y a.

Wiedeń, dnia 1 Stycznia.

Wiadomość o powstaniu Albanczyków, nie potwierdziła się jeszcze w sposóbъ urzędowy.

— J. K. W. Królewicz Następcą Tronu Bawarskiego, bawi tu jeszcze. Jest onъ teraz zupełnie zdrowъ i zdaje się, że sobie upodobał w Wiedniu.

— Słychać, że na przyszłą wiosnę zbierze się wojsko do obozu pod *Brynemъ*. W tej mierze nie mamy dotądъ nic pewnego.

Triest, 3go Stycznia.

Najnowsze doniesienia z Alexandryi, otrzymane w listachъ prywatnychъ, są daty 20 Grudnia. Dowiadujemy się zъ nich, że w stanie zdrowia tego miasta, zaraza morowa dotkniętego, nie zaszła żadna pomyślna zmiana; i owszemъ zło się pogorsza i szerzyć zaczyna w głąbъ kraju. Co do interesówъ politycznychъ, wynurzono się w tychъ listachъ zъ większą nieco pewnością, donosząc o załatwieniu główniejszychъ punktówъ nieporozumień, jakie między Portą a Vice-Królemъ zachodziły. Według tego, miałъ już Ibrahimъ Pasha w skutekъ rozkazówъ ojca swojego, opuścić obwódъ *Orfy*, którego nieprawne posiadanie, było jednemъ zъ najważniejszychъ zażaleńъ Porcy. (G. C.)

Wielka Brytania i Irlandia.

Londyn, dnia 2 Stycznia.

Niewiadomośćъ względemъ sprawъ Irlandzkichъ, (powiada *Courier*) jest w Anglii takъ wielka, że trudno jest temu uwierzyć. Większa częśćъ osóbъ zdaje się mniemać, iż gdyby nie było *O'Connella* i jego stronników, poruszenia ustałyby natychmiastъ. A przecieżъ poruszenie w Irlandyi było przedъ *O'Connelemъ* równie silne, jakъ jest teraz i zostanie takіemъ w ten czasъ jeszcze, gdy jużъ *O'Connella* nie będzie, jeżeli tylko nie zmienią się stosunki kraju tego. Nie *O'Connell* stworzyłъ poruszenie, ale poruszenie stworzyło *O'Connella*.

Dnia 5.

Lordъ *Russel*, który niedawno przyjąłъ za zasadę, baczyć na środki, nie na osoby, zmieniłъ teraz swój sposóbъ myślenia i występuje przeciwko nowymъ Ministromъ.

— Panъ *Holman*, który zupełnie straciłъ wzrokъ, wydałъ niedawno drugą częśćъ swojej *Podróży około swiata*. W pierwszej częściъ opisuje wypadki podróży swojej do zachodnichъ brzegówъ Afryki i Południowej Ameryki; w drugiej umieszcza postrzeżenia swoje w Brazylii, Południowej Afryce, orazъ na wyspachъ S. *Maurycyego* i *Madagaskarze*.

Dnia 6.

Xiążę *Kumberland* przybyłъ tu w sobotę wieczoremъ. Towarzyszy mu Kapitanъ *Slade* i Panъ *Holmes*.

— Xiążę *Leuchtenbergski*, którego się spodziewają pojutrze, zatrzyma się nieco w Londynie, gdzie jużъ najęto dla niego pokoje w *Clarendon*.

— Nowy Lordъ Namiestnikъ Irlandyi, Hr. *Haddington*, wyjechałъ w sobotę do *Dublina*.

— Вчерашняго дня начались новые выборы, на кои обращено все вниманіе публики. Всѣ журналы наполнены замѣчаніями и отзывами, относящимися къ онымъ. Уже извѣстно 21 выборъ, изъ коихъ журналы: 7 называютъ принадлежащими къ партіи Тори, 12 къ партіи Реформистовъ, а 2 сомнительныхъ.

— Говорятъ, что Сиръ Филиппъ Сидней, одинъ изъ зятѣвъ Короля, возведенъ будетъ въ достоинство Пера подъ именемъ Лорда Дудлея и Лейчестера.

— Здоровье Г-жи Ковлей ежедневно поправляется; супругъ ея приготавливается къ отъѣзду на посольство въ Парижъ.

— Говорятъ, что Князь Ричмондъ, по желанію Короля, получить въ Англіи выгодное мѣсто. Онъ имѣетъ 10-хъ дѣтей.

— По донесеніямъ изъ Ньюварка, Сутварка, Вильтона, Гиле, Вальнѣфорда, Вельса, Вестбури, Банбури, Арунделя, и изъ другихъ мѣстъ, въ коихъ кончены выборы, почти вездѣ избраны прежніе представители; трое только было новыхъ; изъ коихъ одинъ министеріальный. Изъ числа избранныхъ въ другой разъ извѣстѣйшіе приверженцы реформы суть: Гарвей, Майорибанксъ, Лей, Танкредъ, Лордъ Стюартъ, Гобеузъ, Ферезонъ; изъ министеріальныхъ же Фремонтъ и Гладстонъ. Вообще 15 оппозиціонныхъ, а 9 только министеріальныхъ. Въ Сити, или въ старомъ Лондонѣ, сегодня еще до 2 часовъ по полудни не кончена балатировка; до сего времени большинство шаровъ было на сторонѣ оппозиціи.

— *Standard*, Веллингтонскій Журналъ, и потому признаваемый полуофициальнымъ, говоритъ въ послѣднемъ своемъ Нумерѣ: „Не станемъ утверждать, что жребій Англійской Монархіи неизбѣжно зависить отъ послѣдствій нынѣшнихъ выборовъ; ибо мы увѣрены, что для добраго и патріотическаго Короля, подкрѣпляемаго доброю и патріотическою администраціею, было бы обязанностію охранять народъ отъ собственныхъ его заблужденій; и въ случаѣ крайности, безпрестанно къ нему относиться, о новомъ составѣ нижняго Парламента. Хотя мы несомнительно полагаемся на преимущества, предоставленныя Королю, льстясь надеждою, что онъ не дойдетъ до сей крайности, если бы уже не было другаго средства; однакожь мы принуждены предъупредить народъ: *что ежели, при посредствѣ Королевскихъ и своихъ собственныхъ преимуществъ, не изберетъ онъ сохранительнаго большинства: тогда одно только чистосердечное раскаяніе при дальнѣйшихъ способахъ, какіе представятся Королю, можетъ спасти народъ отъ потрясенія, ужаснѣйшаго, нежели когда какой либо другой народъ оному подвергался.*“ Оппозиціонные журналы чрезвычайно возстаютъ противу сей статьи. Одни почитаютъ оную за угрозу, дабы принудить избирателей, дѣйствовать въ духѣ министеріальномъ; другіе усматриваютъ въ оной явное сознаніе безнадежности на успѣхъ выборовъ при самомъ началѣ оныхъ.

6-го Января ввечеру.

Балатированье въ Сити еще не кончено; понынѣ только двѣ трети избирателей положили шары. Большинство голосовъ на сторонѣ оппозиціи такъ, что наинизшій Кандидатъ реформистовъ имѣлъ болѣе 1,000 шаровъ, нежели шаставѣйшій изъ партіи Тори. Въ приходѣ Марилебонъ и Сутваркъ удержались прежніе представители, самые радикалы, т. е. Сиръ Самуель Валлей и Ганри Лейтонъ Бульверъ съ перваго, а Г-нъ Гарвей съ другаго мѣста.

7-го Января.

Газета Times доноситъ, что въ Лондонѣ ожидаютъ прибытія Г-на Зуйленъ ванъ Нивельтъ, Пленіпотента Голландскаго при Конференціи 1832 года. Неизвѣстно, въ какомъ званіи онъ сюда придетъ; между тѣмъ разошлась вѣсть, что Голландскій Король явнѣйшему Министерству сообщилъ объясненія, относительно послѣдняго прекращенія недоразумѣій съ Бельгіею.

— Вообще изъ извѣстныхъ понынѣ выборовъ, Министерство считаетъ 11, а оппозиція 17 Членовъ новаго Парламента.

— Times доносилъ о выборѣ Гг. Гарвея и Гумфера въ Сутваркѣ, упорныхъ радикалистовъ, восклицаетъ: „*Si sic omnes*, ежели и далѣе такъ пойдетъ, дни Монархіи Англійской изочтены.

9-го Января.

Бывшій донинѣ Повѣреннымъ въ дѣлахъ Французскихъ при нынѣшнемъ Дворѣ, Г-нъ Бакуръ, на сихъ дняхъ выѣхалъ въ Парижъ. (G. C.)

— По составленіи новаго Министерства, сообщаемъ списокъ всѣхъ Членовъ Кабинета и другихъ государственныхъ сановниковъ, принадлежащихъ къ Кабинету въ тѣсномъ смыслѣ, но входящихъ въ составъ государственнаго управленія: 1) Кабинетъ

— Дня вчерашняго rozpoczęły się już nowe wybory. Cała uwaga powszechności na nie tylko zwrócona. Wszystkie dzienniki wypełnione są uwagami i odezwami, dotyczącymi tychże. Wiadomych już wyborów jest 21, między którymi wymieniają dzienniki 7 czysto Torysowskich, 12 czysto Reformistowskich, a 2 wątpliwych.

— Mówią, że Sir Filip Sidney, jeden z zięciów Króla, będzie wyniesiony na godność Para, pod imieniem Lorda Dudley i Leicester.

— Zdrowie Pani Cowley polepsza się codziennie: jej małżonek czyni już przygotowania do odjazdu do Paryża, gdzie postować będzie.

— Mówią, że, stosownie do życzenia Króla, Xiążę Richmond otrzyma korzystny urząd wewnątrz Anglii. Ma on dziesięcioro dzieci.

— Według doniesień z Newark, Soutwark, Wilton, Hylhe, Walnigford, Wells, Westbury, Banbury, Arundel i z innych miejsc, gdzie się ukończyły wybory, prawie wszędzie obrano dawniejszych reprezentantów; trzech tylko nowych, między którymi jeden ministerialny. Pomiedzy wybranymi powtórnie, znakomitsi stronnicy reformy są: Harwey, Majoribanks, Lee, Tancred, Lord Stuart, Hobhouse, Fergusson; z ministerialnych zaś: Fremantle i Gladstone. W ogólności 15 opozycyjnych, a tylko 9 ministerialnych. W City, czyli w starém mieście Londynu, jeszcze do 2giej z południa dnia dzisiejszego, nie było skończone głosowanie. Aż dotąd większość kresek była na stronie opozycji.

— *Standard*, dziennik Wellingtonowski, i dla tego za półurzędowy uważany, powiada w ostatnim numerze swoim: „Nie będziemy utrzymywać, że los Monarchii angielskiej, zależy bezwzględnie od wypadku teraźniejszych wyborów; ponieważ jesteśmy przekonani, iż dla dobrego i patryotycznego Króla, wspieranego przez dobrą i patryotyczną administracyą, byłoby obowiązkiem zastrzaskać ludność kraju od skutków własnego jej błędu; a w razie ostatecznym, odwoływać się do niej raz po raz, o coraz nowy skład Izby Niższej. Lubo polegamy z ufnością na prerogatywie, jaką służy Królowi, i cieszymy się nadzieją, że będzie w stanie uniknąć tej ostateczności, gdyby już innego nie było środka, wypada nam wszelako zapowiedzieć ludności: *iż jeżeli za pośrednictwem Królewskiej i swojej własnej prerogatywy nie wybierze zachowawczy większości, natenczas żal tylko szczerzy przy dalszej sposobności, jaką jej Król następczy, potrafi ją uchronić od wstrząśnienia, okropniejszego, niż każde inne, jakim tylko naród jaki nawiedzony byż może.*“ Dzienniki opozycyjne powstają mocno przeciwko powyższemu artykułowi. Jedne uważają takowy za groźbę, zmuszającą wyborców do głosowania w duchu ministerialnym, drugie widzą w nim otwarte wyznanie niepewności, względem dobrego skutku wyborów, zaraz na samym wstępie rozpoczęcia tychże.

Dnia 6go wieczorem.

Głosowanie w City jeszcze się nie ukończyło; dopiero dwie trzecie części głosujących, złożyło wota swoje. Większość jest na stronie opozycyjnej, tak dalece, że najniższy stojący kandydat reformistów, miał 1,000 kresek więcej, aniżeli najszcześliwszy z pomiedzy Torysów. W parafii Marylebone i Southwark, utrzymali się dawniejsi reprezentanci, sami radykalisci, to jest: Sir Samuel Whalley i Pan Henry Lytton Bulver, z pierwszego, a P. Harwey z drugiego miejsca.

Dnia 7.

Газета Times donosi o spodziewaném przybyciu do Londynu P. Zuylen van Nyevelt, Pełnomocnika Hollenderskiego przy Konferencyi 1832 r. Niewiadomo jeszcze, w jakim on tu charakterze przybędzie, rozchodzi się atoli wiadomość, że Król Hollenderski, zrobił już teraźniejszemu Ministerium udzielenia, względem ostatecznego załatwienia nieporozumień z Belgią.

— W ogóle, podług wiadomych po dziś dzień wyborów, liczy już Ministerium 11, a opozycja 17 Członków nowego Parlamentu.

— Times, donosząc o wyborze PP. Harveya i Humphry w Southwark, bezwzględnych radykalistów, powiada z wykrzyknieniem: „*Si sic omnes*, jeżeli dalej tak pójdzie, dni więc monarchii angielskiej są już policzone!

Dnia 9.

Dotychczasowy Sprawujący interesy Francuzkie przy tutejszym dworze, Pan Bacourt, wyjechał w tych dniach do Paryża. (G. C.)

— Gdy teraz nowe Ministerium jest zupełnie urzędzone, następujący więc spis wszystkich Członków Gabinetu i innych znakomych urzędników krajowych, niebędących wprawdzie Członkami Gabinetu, lecz należących do administracyi, będzie interesującym: 1)

ные Министры: Лордъ *Линдеурстъ*, Великий Лордъ-Канцлеръ; Сиръ Робертъ *Пиль*, Первый Лордъ и Канцлеръ Казначейства; Графъ *Рослинъ*, Лордъ-Президентъ Тайнаго Совѣта; Лордъ *Вариклейфъ*, Великий Хранитель Печати; Г. *Чарсъ Виннъ*, Канцлеръ Ланкастерскаго Герцогства; Герцогъ *Веллингтонъ*, Статсъ-Секретарь Иностранныхъ Дѣлъ; Графъ *Абердинъ*, Статсъ-Секретарь Колоній; Г. *Гульборнъ*, Статсъ-Секретарь Внутреннихъ Дѣлъ; Графъ *де Грей*, Первый Лордъ Адмиралтейства; Лордъ *Элленборо*, Президентъ Остъ-Индійскаго Контроля; Сиръ *Эдвардъ Негбуллъ*, Генераль Казначей Арміи; Лордъ *Мериборо*, Генераль Почмейстеръ. 2) Высшіе Чиновники, не присутствующіе въ Кабинетъ: Герцогъ *Норфолькскій*, Лордъ-Маршалъ, (должность сія наследственная, и остается въ фамилии *Норфолькъ*); Графъ *Роденъ*, Лордъ-Стюардъ Королевскаго Двора; Графъ *Жерсей*, Лордъ-Камергеръ; Г. *Александръ Берингъ*, Президентъ Коммерческой Палаты и Монетнаго Двора; Г. *Фр. Поллокъ*, Генераль-Прокуроръ; Сиръ *Вилліамъ Фоллетъ*, Генераль-Фискаль; Сиръ Томасъ *Денмениъ*, Лордъ Главный Судья *Кинесъ-Бенга*; Сиръ Н. *Тиндаль*, Лордъ Главный Судья *Коммонъ-Плюса*; Сиръ Дж. *Скарлетъ*, Президентъ Казначейскаго Суда; Сиръ *Ланселотъ Шадвелль*, Вице-Канцлеръ; Г. *Геррисъ*, Военный Секретаръ; Герцогъ *Дорсетскій*, Оберъ-Шталмейстеръ; *Виконтъ Лаутеръ*, Вице-Президентъ Коммерческой Палаты и Казначей по Морскому Вѣдомству; Сиръ Дж. *Бекетъ*, Генераль-Адвокатъ; Лордъ *Гилъ*, Главнокомандующій сухопутными войсками; Сиръ Дж. *Клеркъ* и Сиръ Т. *Фриментль*, Секретари Казначейства; Лордъ *Гранвилль Соммерсетъ*, Первый Коммиссаръ по Лѣсному Вѣдомству; Графъ *Гаддингтонъ*, Лордъ-Намѣстникъ Ирландіи; Сиръ Г. *Гардингъ*, Первый Секретарь Лорда Намѣстника Ирландіи; Графъ *Веруламскій*, Графъ *Шеффилдскій* и *Виконтъ Сидней*, Каммергеры Короля; Генераль-Маіоръ *Витлей*, Казначей Короля; Сиръ Дж. *Муррей*, Генераль-Фельдцейхмейстеръ; Сиръ Дж. *Сугденъ*, Лордъ-Канцлеръ Ирландіи; Генераль-Лейтенантъ Сиръ Р. Г. *Вивіанъ*, Начальникъ военныхъ силъ въ Ирландіи; Сиръ *Вилліамъ Ре (Рэе)*, Лордъ-Адвокатъ Шотландіи. (Сбв. Пг.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 3-го Января.

Испанія, совѣщанія разныхъ Палатъ, холера въ *Марсели*, словомъ все, что обыкновенно занимаетъ здѣшнюю публику, должно теперь уступить мѣсто важному вопросу: что сдѣлается съ Англійскимъ Министерствомъ? Удержится ли оно? а въ противномъ случаѣ, кѣмъ замѣнено будетъ: Вигами ли, или примирившимися Министрами? Въ сихъ двухъ вопросахъ заключается тысяча другихъ, но здѣшняя публика привыкла останавливаться на сей разъ только надъ этимъ.

— Князь *Талейранъ* выздоравливаетъ; быть можетъ, что онъ будетъ Президентомъ Совѣта Министровъ.

— *Gal. Messenger* назначаетъ слѣдующее содержаніе оппозиціонной партіи въ Палатѣ Депутатовъ. Легитимисты: партія *Берриера* 20; *Ламартина* 5; Республиканская 3; партія *Лафита* 15; *Могена* 8; *Одиллона-Баррота*, *Бодо*, *Колта* и *Исамберта* 30, средняя партія: *Дюпена* и *Этьена* 25; *Созети*, *Данвьера*, *Пассы* 15; а посему оппозиція имѣетъ вообще 120, а иногда 150 голосовъ. Все прочее составляетъ Министерскую партію, кромѣ небольшого числа Лѣнновъ, кои любя бережливость, иногда подають голоса противу Министровъ, въ предметахъ, относящихся до казны. (G. C.)

9-го Января.

Вчерашній Мониторъ въ официальномъ отдѣленіи извѣщаетъ, что Король склонился на просьбу Князя *Талейрана* объ увольненіи его, назначивъ Генерала Лейтенанта Графа *Себастьяни* своимъ Посланникомъ въ Лондонъ. Въ неофициальной же части помѣщена слѣдующая переписка между Княземъ *Талейраномъ* и Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ:

„Господинъ Министръ! Когда довѣренность Короля воззвала меня за 4 предъ симъ года на мѣсто Посланника въ Лондонъ, самая трудность сего порученія заставила меня повиноваться. Уповаю, что я исполнилъ оное съ пользою для Франціи и Монарха, два предмета, кои я всегда предпочиталъ всему, и кои тѣсно соединены въ моихъ мысляхъ.“

„Въ продолженіе сихъ 4 лѣтъ сохраненіе всеобщаго мира дозволило намъ облегчить всѣ наши сношенія; осиротѣвшая политика наша соединилась съ политикою другихъ народовъ; она принята, оценена и почтена всеми благомыслящими.“

„Содѣйствіе, приобрѣтенное нами со стороны Англіи, не стоило намъ ни независимости нашей, ни на-

Ministrowie Gabinetowi: Lord Wielki Kanclerz, Lord *Lyndhurst*; Pierwszy Lord Skarbu i Kanclerz Izby Skarbowey, Sir Robert *Peel*; Lord Prezes Tayney *Rady*, Hrabia *Rosslyn*; Wielki Pieczętarz, Lord *Wharnclyffe*; Kanclerz Xieztwa *Lancaster*, P. Charles *Wynn*; Sekretarz Stanu do spraw zagranicznych, Xiąże *Wellington*; Sekretarz Stanu do osad, Hrabia *Aberdeen*; Sekretarz Stanu do spraw wewnętrznych, P. *Goulbourn*; iszy Lord admiralicyi, Hrabia *de Grey*; Prezes kontroli Wschodnio-Indyjskiej, Lord *Ellenborough*; Płatnik Jeneralny woyska, Sir *Edward Knathbull*; Pocztmistrz Jeneralny, Lord *Maryborough*. 2) Wielcy Urzędnicy Państwa, nie będący Członkami Gabinetu: Lord Marszałek, Xiąże *Norfolk*, (ten urząd jest dziedzicznym; zostaje zawsze przy rodzinie *Norfolk*); Lord-Steward domu Królewskiego, Hrabia *Roden*; Lord Szambellan, Hrabia *Jersey*; Prezes Izby Handlowey i Naczelnik mennic, P. *Alexander Baring*; Prokurator Jeneralny, P. *Fryderyk Pollock*; Fiskal Jeneralny Sir *William Follet*; Lord iszy Sędzia Ławy Królewskiej, Sir *Thomas Denman*; Lord iszy Sędzia of the common pleas, Sir *N. C. Tindal*; Prezes sądu Izby Skarbowey, Sir *James Scarlett*; Vice-Kanclerz Sir *Launcelot Shadwell*; Sekretarz woyny, P. *Herries*; Wielki Koniuszy, Xiąże *Dorset*; Vice-Prezes Izby handlowey i Skarbnik marynarki, Vice-Hrabia *Lowther*; Adwokat Jeneralny, Sir *John Becket*; Naczelnny Wódz siły lądowej, Lord *Hill*; Sekretarze urzędu skarbowego, Sir *George Clerk* i Sir *Thomas Freemantle*; iszy Kommissarz lasów, Lord *Granville Sommerset*; Lord Namiestnik Irlandyi, Hr. *Haddington*; iszy Sekretarz Lorda Namiestnika Irlandyi, Sir *Henryk Hardinge*; Szambellanowie Królewscy: Hrabia *Verulam*, Hrabia *Sheffield* i Vice-Hrabia *Sydney*; Zachowawca szkatuły, Jenerał-Major *Wheatley*; Jenerał artylleryi, Sir *George Murray*; Lord Kanclerz Irlandyi, Sir *Eward Sugden*; Dowodzca siły zbroynoy w Irlandyi, Jenerał Porucznik Sir *R. H. Vivian*; Lord Adwokat Szkocyi, Sir *William Rae*. (P.P.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 3 Stycznia.

Hiszpania, narady Izb różnych, cholera w *Marsylii*, słowem wszystko, co zwykle publiczność tutejszą poruszało, musi teraz ustępować przed wielkiemъ pytaniem: co się stanie z Ministerstwem Angielskiem? Czy też potrafi się ono utrzymać? a w razie przeciwnym, przez kogo też zastąpionem będzie: przez Wigów czyli też przez Ministerium sprzymierzone? W tych dwóch pytaniach mieści się tysiąc innych, ale tutejsza publiczność nawykła nad jednym się tylko na raz zastanawiać.

— Xiążę *Talleyrand* znacznie przychodzi do zdrowia; byż może, iż zostanie Prezesem Rady Ministrów.

— *Gal. Messenger* podaje następujący stosunek stronnictwa opozycyjnego w Izbie Deputowanych. Legitymiści: stronnictwo *Berriera* 20, *Lamartina* 5, *Republikanów* 3, Stronnictwo *Lafitta* 15, *Mauguena* 8, *Odilona Barrota*, *Bandego*, *Contego* i *Isamberta* 30. *Tiers-parti*: *Dupin* i *Etienne* 25, *Sauzet*, *Janvier*, *Passy* 15. Według tego więc, ma opozycja w ogóle 120 głosów, a czasem 150. Z resztą jest cała Izba Ministeryalna, wyjąwszy małą liczbę Członków, którzy będącъ przyjaźni oszczędności, czasem w przedmiotach Skarbowych przeciwko Ministrom głosują. (Gaz. Codz.)

Dnia 9.

Wczorajszy Monitor donosi w części urzędowej, iż Król przychylił się do prośby Xiącia *Talleyranda* o dymissyą, i Jenerała Porucznika Hrabiego *Sebastiani* mianował Ambassadorem swoim w Londynie. W części nieurzędowej umieszczona jest następująca korespondencya między Xiąciem *Talleyrandem* i Ministrem Spraw zagranicznych:

„Panie Ministrze! Gdy zaufanie Króla powołało mię przed czterema laty na Urząd Ambassadora w Londynie, sama trudność tego posłannictwa kazała mi być posłusznym. Mniemam, iż wypełniłem je z pożytkiem dla Francyi i Monarchy, dwóch interessów, którym zawsze dawałem pierwszeństwo, i które w myśli mojej są ściśle z sobą połączone.“

„W tych czterech latach, utrzymanie powszechnego pokoju, dozwoiliło sprostować wszystkie nasze stosunki; polityka nasza, która była osieroconą, połączyła się z polityką innych Narodów; została od wszystkich dobrze myślących przyjętą, ocenioną i szanowaną.“

„Współdziałanie, jakie ze strony Anglii pozyskaliśmy, nie kosztowało nic, ani niepodległości na-

родного оскорбленія; и мы столько уважали права всѣхъ, и такъ откровенно дѣйствовали, что не токмо не возбуждали ни въ комъ подозрѣнія; но еще требовали отъ насъ ручательства противу духа пропаганды, наводящаго опасенія старой Европѣ. Столь удовлетворительныя произшествія дѣйствительно приписать надлежитъ одной только высокой мудрости Короля и быстротѣ его ума. Я не признаю себѣ другой заслуги, какъ только ту, что прежде всѣхъ прочихъ постигъ глубокую мысль Короля, и возвестили ее всѣмъ тѣмъ, кои съ тѣхъ поръ удостоверились въ истиннѣ словъ моихъ.“

„Нынѣ же, когда Европа знаетъ и прославляетъ Короля, и когда побуждены всѣ главныя затрудненія; нынѣ, когда Англія равно какъ и мы чувствуемъ нужду во взаимномъ съ нами союзѣ и когда путь, коимъ должно шествовать, непременно требуетъ, что бы при Кабинетѣ ея находился Дипломатъ позднѣйшихъ временъ, нежели я; нынѣ я думаю, что не нарушая преданности моея къ Королю и Франціи, могу всенижайше просить Его Величество принять прошеніе мое о увольненіи, возлагая на васъ, Господинъ Министръ, Ему оное представить.“

„Преклонныя мои лѣта, и дряхлость, коихъ она естественнымъ слѣдствіемъ, спокойствіе, коего требуетъ моя старость, удобно объясняютъ сей поступокъ и совершенно его оправдывая, обязываютъ меня къ оному. Надѣюсь на праводущіе Короля, что Онъ того же мнѣнія. Примите и пр.“

„Валансе 13-го Ноября 1834.“

(подписано) Князь Талейранъ.

— Ответъ ма письму Князя Талейрана.

„Князь! письмо Ваше къ Министру Иностранныхъ Дѣлъ, коимъ испрашиваете у Короля увольненія отъ должности Посланника въ Лондонѣ, имѣлъ я счастье представить Его Величеству. Король долго не соглашался на Ваше требованіе. Будучи всегда одинакихъ мыслей съ Нимъ и съ Правительствомъ, Вы такъ мудро содѣйствовали твердости новой монархіи, доставленію политикъ нашей вліянія и сохраненію мира Европы, что Его Величество, сначала не рѣшался лишить Франціи существенныхъ Вашихъ заслугъ и высокой опытности Вашей. Но чувствуя къ Вамъ привязанность и благодарность, послѣ столь великаго и долговременнаго поприща, Король не могъ долѣе противиться желанію Вашему, насладиться покоемъ, которое изъясняете Вы по причинѣ глубокой старости Вашей. Примите и проч. (под.) Ригни.“ Парижъ, 7-го Января 1835. (D. P.)

И т а л і я.

Римъ, 18-го Декабря.

Уже съ давняго времени нѣкоторыя статьи церковнаго Конкордата съ Королевствомъ обихъ Сицилій подавали поводъ къ прѣніямъ; посему Папское Правительство предложило заключить новый, и увѣрляють, что по сіе время оно вело переговоры съ наилучшимъ успѣхомъ, хотя конечно съ уступкою нѣкоторыхъ правъ, и что оно надѣется даже о соглашеніи касательно Беневента и Понте-Корво. Неаполитанское Министерство изъявило наилучшее расположеніе, и какъ увѣрляють, на нѣкоторыя статьи уже дало свое слово, какъ вдругъ всѣ переговоры были прерваны. Папскій Нунцій въ Неаполь, Графъ Ферретти, который занимался онымъ, донося объ этомъ, требовалъ позволенія явиться лично, чтобы дать Папѣ отчетъ въ своихъ поступкахъ. Онъ прѣхалъ вчера, и теперь съ нетерпѣніемъ ожидаютъ объясненія дѣла.

— Теперь занимаются сочиненіемъ Правительственнаго уложенія для церковной области; въ публикѣ опасаются, чтобы многія постановленія оного не оказались противорѣчащими новому Гражданскому уложенію, и не подали повода къ перемѣнамъ.

— Кардиналь Джіустиніани, бывшій Нунціемъ въ Лиссабонѣ, откуда былъ высланъ Дономъ Педро, и жившій доселѣ въ Генуѣ, прибылъ въ Римъ. Онъ представлялся Папѣ, и потомъ принималъ поздравленія отъ духовенства, дворянства и дипломатовъ. Донъ Мигуэль также посѣтилъ его.

— Г-нъ Уараръ, извѣстный своею тѣжбою въ Парижѣ при Карлѣ X, живетъ теперь здѣсь, и кажется намѣренъ искать въ Италіи занятій для промышленнаго духа своего.

— Правительство рѣшилось на покупку многихъ памятниковъ изъ собранія Этрусскихъ вазъ Кампанари, въ коемъ находятся двѣ знаменитыя вазы, представляющія: одна пѣснопѣіе Тамириса, а другая прощаніе Гектора. Г. Дюранъ, изъ Парижа извѣстный своими покупками, торгуетъ другое, значительное собраніе памятниковъ, вырытыхъ въ Вольчинтискихъ гробницахъ. — Во многихъ мѣстахъ начали вновь отрывать древности. (Снб. В.)

шею, ани чуждѣи народовой; т-к далеце шанова-лишмы права wszystkich, i tak otwarcie działaliśmy, iż, bez wzbudzenia nieufności, żądają owszem rękojmi naszej przeciw duchowi propagandy, który dawną Europę wprawia w obawę. Tak zaspokajające wypadki przypisać zaiste należy jedynie wysokiej mądrości Króla i wielkiej jego biegłości. Sam nie przyznaję sobie innej zasługi, prócz, iż przed wszystkimi innymi poymowałem głęboką myśl Króla, i ogłaszałem ją wszystkim, którzy odtąd przekonali się o prawdziwości moich.“

„Тереза за, кидеу Европа зна и уиелбиа Крѳла, и кидеу дла тего гѳовне трудности са поконане; тереза, кидеу Англіа, рѳовне подобно, як мы, чузеу потребу взаимного з нами прzymierza, i кидеу droga, кѳорą здае się chceć postępować, wymaga zapewne, aby przy gabinecie jej był dyplomata z późniejszych czasów, niż ja; teraz mniemam, iż bez nadwężenia poświęcenia mego dla Króla i Francji, mogę z największym uszanowaniem prosić Króla Jmci, aby raczył przyjąć prośbę moją o dymisyję i upraszam WcPana, Panie Ministrze; o przełożenie jej Monarsze.“

„Podeszły mój wiek, słabowitość, będąca naturalnym jego skutkiem, spokojność, jakiej starość moja wymaga, łatwo niniejszy krok mój objaśniają, a nawet aż nadto go usprawiedliwiają, i do tego mnie obowiązują. Ufam sprawiedliwej dobroci Króla, iż podobnież myśleć będzie. Przyymiy W. Pan i t. d.“

„W Valençay 13 Listopada 1834.“

(podpisano) Xiążę Talleyrand.

— Odpowiedź na list Xiącia Talleyranda.

„Mości Xiąże! Przełożyłem Królowi Jmci pismo, które W. Pan adresowałeś do Ministra spraw zagranicznych, i w którym upraszasz Monarchę o uwolnienie od urzędu Ambassadora przy Dworze Londyńskim. Król długo się ociągał z zezwoleniem na prośbę W. Pana. Przejawsz się duchem jego i Rządu, przyłożyłeś się W. Pan z taką biegłością do utrwalenia nowej monarchii, do nadania wpływu polityce naszej, i do utrzymania pokoju w Europie, iż Król Jmci z początku nie mógł się skłonić do pozbawienia Francji ważnych usług W. Pana i wielkiego doświadczenia. Wszelako uznał Monarcha, iż po tak długim zawodzie, przychylnosc sama i wdzięczność, jaką W. Panu winien, nie dozwalały mu dłużej opierać się życzeniu, które W. Pan ze względu na podeszły swój wiek oświadczyłeś, abyś używał spokojności. Przyymiy W. Pan i t. d.“

W Paryżu 7 Stycznia 1835 roku.

(podpisano) Rigny.“ (D. P.)

W z o s n y.

Rzym, dnia 18 Grudnia.

Oddawna już niektóre artykuły Konkordatu z Królestwem Obojey Sycylii były powodem do rozpraw; Rząd Papieżki z tego powodu podał zawarcie nowego Konkordatu, i zapewniają, że dotąd odbywał układy z najlepszym skutkiem, chociaż naturalnie z odstąpieniem praw niektórych, i że nawet Rząd ten ma nadzieję ugodzenia się względem Benewentu i Ponce-Corvo. Ministerium Neapolitańskie okazało najlepsze chęci, i zapewniają, iż na niektóre artykuły dało już swe słowo, gdy nagle wszystkie układy zostały zerwane. Nuncyusz Papieżki w Neapolu, Hrabia Ferretti, który się niemi zajmował, donosząc o tѳm, żadał pozwolenia stawienia się osobiście dla zdania Papieżowi sprawy ze swojego postępowania. Przybył on tu wczora i z niecierpliwością oczekują teraz objaśnienia rzeczy.

— Zajmują się teraz układem, Kodexu Administracyjnego dla Państwa Kościelnego; w publiczności jest obawa ażeby wiele jego postanowień nie okazało się sprzeczными z nowym Kodexem Cywilnym i nie dało powodu do odmian.

— Kardynał Giustiniani, były Nuncyusz w Lisbonie, żkąd wysłany został przez Don Pedra i dotąd przebywał w Genui, przybył do Rzymu. Stawił się on Papieżowi, a potem przyjmował powitanie Duchowieństwa, Szlachty i osób Dyplomatycznych. Don Miguel także go odwiedził.

— P. Ouyard, znany ze sprawy swojej w Paryżu za Karola Xgo, tu teraz mieszka i zdaje się mieć zamiar szukania we Włoszech zatrudnień, dla przemysłnego swego umysłu.

— Rząd zdeterminował się na zakupienie wielu pomników ze zbioru waz Etruskich Kampanaryjskich, w którym znajdują się dwie sławne wazy, z których jedna wystawuje śpiew Tamirisa, a druga pożegnanie Hektora. P. Durand, z Paryża, znany ze swych nabytków, chce nabyć drugi znakomity zbiór pomników, wykopanych w Grobowcach Wolzentyńskich. Po wielu miejscach zaczęto znowu odkopywać starożytności. (G. S. P.)

Е Г И П Е Т Ъ.

Въ Египетскомъ Мониторѣ отъ 18-го Ноября напечатано слѣдующее: „Мегметъ-Али предпринялъ путешествие для осмотра полевыхъ работъ. Онъ намеренъ посѣтить Каиръ и Верхній Египетъ. Маршалъ Мармонъ, бывшій въ Каирѣ, намѣревался изъ Александрии чрезъ Суэцъ, гору Синайскую и Коссеиръ, отправиться въ Верхній Египетъ, а оттуда чрезъ Александрію воротиться въ Европу. — Во время войны въ Моревъ, въ Александріи было около тридцати неопытныхъ кораблестроителей; а въ гавани могли стоять только мелкія суда. Паша неутомимою дѣятельностію успѣлъ завести отличный флотъ, командуемый офицерами, получившими образованіе во Франціи и въ Англіи, учредить въ Александріи арсеналъ и Морское училище. Множество молодыхъ Принцевъ, изъ фамиліи Мегмета-Али, обучаются военному дѣлу и разнымъ наукамъ. Старшій изъ нихъ, 11-ти лѣтній Саидъ-Бей, служить на военномъ кораблѣ Сень-Жанъ д'Акръ. На семь кораблѣ онъ уже предпринималъ путешествіе въ Сирію, и по шестимѣсячному отсутствіи, недавно возвратился въ Александрію. Французскій уроженецъ Кенигъ, понимающій по Турецки, преподаетъ ему Французскій языкъ; сверхъ того находится при немъ учитель Персидскаго языка. Въ скоромъ времени ожидаютъ прибытія изъ Европы отличныхъ учителей Рисованія и Морскихъ Наукъ. Г. Каррей, бывшій учителемъ въ Парижскомъ Политехническомъ Училищѣ, обучаетъ Принца Европейскимъ языкамъ. Двадцать шесть молодыхъ людей обучаются вмѣстѣ съ Принцемъ. — Дѣла въ Сиріи и Геджіазъ приняли благоприятный оборотъ. Безпокойства въ Сиріи и въ окрестностяхъ были прекращены въ самомъ началѣ. — Работы, по предмету устройства въ Нилѣ плотинъ, производятся съ дѣятельностію. Болѣе 12,000 ч. близъ Даміетты и Розетты занимаются сими работами. Г. Черизи (Cegizi) изготавилъ при Александрійскомъ арсеналѣ сто машинъ для выкачиванія воды. Благосостояніе Египта чрезвычайно возвысится, если удастся уровнить разлитіе Нила. Мегметъ-Али, по совету Маршала Мармона, писалъ въ Англію къ Г. Брюнелю, строителю моста подъ Темзою, и приглашалъ его прибыть на нѣкоторое время въ Египетъ, съ тѣмъ, чтобы онъ своими совѣтами содѣйствовалъ къ успѣшному окончанію начатаго предпріятія. — Работы на берегахъ Нила довершены будутъ проведеніемъ чугунной дороги изъ Каира въ Суэцъ, и открытіемъ чрезъ то ближайшаго сообщенія съ Индіею посредствомъ Чермнаго Моря. Г. Галловей, возведенный Пашею въ званіе Бея, отправился въ Англію, чтобы закупить матеріалы для устройства дорогъ. Съ другой стороны обществу Англичанъ намѣрено учредить сообщеніе съ Индіею посредствомъ Сиріи. Оно намѣрено соединить Оронтея и Евфратъ каналами, который начнется близъ Антиохіи и проведенъ будетъ мимо Алеппо. Планъ сей составленъ Англійскимъ артиллерійскимъ Капитаномъ Чеснеемъ, который плавая по Евфрату, удостовѣрился, что эта рѣка судоходна. Общество намѣрено сдѣлать попытку на Евфратѣ двумя чугунными пароходами, на постройку коихъ Англійскій Парламентъ отпустилъ 20,000 фунтовъ стерл.“ (С. II.)

Г Р Е Ц І Я.

Въ газетѣ Times, напечатано слѣдующее извѣстіе, полученное изъ Навплии отъ 25-го Ноября: „Въ послѣднемъ письмѣ моемъ уведомилъ я васъ, что арестанты, находившіеся въ Ичь-Кале, переведены въ Наваринъ, для преданія ихъ военному Суду, учрежденному надъ лицами, участвовавшими въ послѣднемъ возмущеніи въ Моревъ. Съ того времени Калержи и Спильадесъ освобождены; Зербини, племянникъ Колокотрони, присужденъ къ пятилѣтнему тюремному заключенію; Митро Петровичъ, приговоренный къ смерти, въ уваженіе престарѣлыхъ лѣтъ, прощенъ; Гривелисъ и одинъ изъ его солдатъ разстрѣляны. Полизоидесъ и Терцетти оправданы и опредѣлены на прежнія мѣста. Близъ Аргоса, формируются два батальона легкаго войска. Члены Военнаго Суда, учрежденнаго на границѣ Румелии для изслѣдованія дѣйствій Паликаровъ, грабившихъ селенія въ окрестностяхъ Зейтуни, возвратились въ Навплию, приговоривъ двоихъ къ смерти и нѣсколько человѣкъ къ пожизненному заключенію. Графъ Арманспергъ, не смотря на всѣ интриги, успѣлъ привести въ исполненіе свой планъ, касательно перенесенія столицы въ Афины. Король управляется въ сей городъ сухимъ путемъ; супруга Графа Армансперга и его дочери ѣдутъ туда на фрегатѣ Регентства. Одинъ Англичанинъ обязался завести сообщеніе посредствомъ пароходовъ между Афинами, Марселемъ, Мальтою, Смирною и Константинополемъ. Правительство обѣщало принять всѣ возможные мѣры къ поддержанію сего предпріятія.“ (Сбб. II.)

Е Г И П Т.

Въ Monitorze Egipskim z dnia 18go Listopada wydrukowano, co następuje: „Mehmed-Ali przedsięwziął podróż dla obejrzenia robót polowych. Ma zwiedzić Kair i Egipt Górny. Marszałek Marmont, który był w Kairze, zamyslał z Alexandryi przez Suez, górę Sinai, i Kosseir, jechać do Górnego-Egiptu, a zamtąd przez Alexandryę powrócić do Europy. — Podczas wojny w Morei znajdowało się w Alexandrii około trzydziestu niedoświadczonych budowniczków okrętowych, a w porcie mogły stać tylko płaskie statki. Niezmordowaną czynnością Basza potrafił zaprowadzić flotę znakomitą pod dowództwem oficerów, ukształconych we Francji i Anglii, w Alexandryi zaprowadzić Arsenał i Szkołę marynarki. Mnóstwo młodych Xiążąt z rodziny Mehmeda Alego uczą się sztuki wojennej i różnych nauk. Starszy z nich, 11 lat mający, Said-Bey, pełni służbę na wojennym okręcie St. Jean d'Acre. Na tym okręcie odbył już on podróż do Syrii, i po 6 miesięcznej niebytności powrócił niedawno do Alexandryi. Kenig, rodem Francuz, rozumiejący po turecku, uczy go języka Francuzkiego; nadto jest przy nim nauczyciel języka Perskiego. W rychłym czasie oczekują przybycia z Europy biegłych nauczycieli w rysunku i umiejętnościach morskich. P. Carrey, który był nauczycielem w politechnicznej szkole w Paryżu, uczy Xięcia języków Europejskich. 26 młodzieńców uczy się razem z Xięciem. — Rzeczy w Syrii i Hedżias pożądany obrót przybrały. Niespokojności w Syrii i okolicach w samém początku zostały uspokojone. Roboty, około urządzenia tam na Nilu czynnie się wykonywają. Wiecej 12,000 ludzi zajmuje się temi robotami w bliskości Damietty i Rozetty. P. Cerizi przy Arsenale Alexandryjskim przygotował 100 machin do wydobywania wody. Pomysłność Egiptu nadzwyczajnie się podniesie, jeżeli się uda umiarkować wylew Nilu. Mehmed-Ali za radą Marszałka Marmonta pisał do Anglii do Pana Brunel, budowniczego drogi pod Tamizą i wezwał go, ażeby przybył na czas niejaki do Egiptu, dla tego, iżby radami swojemi dopomógł do pomyslnego ukończenia rozpoczętego przedsięwzięcia. — Roboty na brzegach Nilu dozupełnione zostaną przez urządzenie drogi żelaznej z Kairu do Suez, i otworzenie tym sposobem bliższych związków z Indją przez Morze Czerwone. P. Galloway, na Beja przez Baszę wyniesiony, wyjechał do Anglii, dla skupienia materjałów do budowania dróg. Z drugiej strony towarzystwo Anglików zamierzyło urządzić kanałem rzeki Orontes i Eufrat. Kanał ten zacznie się w bliskości Antiochyi i prowadzony będzie mimo Aleppu. Plan do tego ułożył Kapitan artylerji Angielskiej Chesney, który, płynąc po Eufracie, przekonał się, że ta rzeka jest spławna. Towarzystwo ma próbować na Eufracie utrzymywania dwóch żelaznych stałków parowych, na których złudowanie parlament angielski przeznaczył 20,000 funt. szterl.“ (P. P.)

Г Р Е С Т А.

W gazecie Times wydrukowana jest następująca wiadomość, otrzymana z Nauplii pod dniem 25 Listopada: „W ostatnim liście moim doniosłem W. Panu. że więźnie, znajdujący się w Icz-Kale przeniesiani zostali do Nawarynu, dla oddania ich Sądowi wojskowemu, wyznaczonemu na osoby, które były uczestnikami ostatnich rozruchów w Morei. Od tego czasu Kalerzi i Spiliades uwolnieni; Zerbini, siostrzeniec Kollokotroniego, skazany na 5cio-letnie więzienie; Mitro Pietrowicz, osądzony na śmierć, przez wzgląd na wiek podeszły, otrzymał przebaczenie; Grizelis i jeden z jego żołnierzy rozstrzelani. Polisoideis i Tercetti uniewinnieni i przeznaczeni do dawniejszych urzędów. W bliskości Argos formują się dwa bataliony wojsk lekkich. Członkowie sądu wojskowego, ustanowionego na granicy Rumelii dla wyśledzenia czynności Paliarów, którzy rabowali wioski w okolicach Zeytuni, powrócili do Nauplii, osądzivszy dwóch na śmierć i kilku na całe życie do więzienia. Hrabia Armanperg, pomimo największych zabiegów, zdołał wykonać plan swój, względem przeniesienia stolicy do Aten. Król do miasta tego lądem wyjeżdża; małżonka Hrabiego Armanperga i córki jego jadą tamże na fregacie Regencyi. Anglik jeden podjął się zaprowadzić komunikacyą przez pośrednictwo statku parowego między Atenami, Marsylią, Malta, Smirną i Konstantynopolem. Rząd obiecał użyć wszelkich środków ku wsparciu tego przedsięwzięcia.“ (P. P.)